

“వాడే పేరేమో. ఈ రిజర్వ్‌లో స్తులో ఉంది కాని వాడు మాత్రం కనిపించటం లేదురా!” బెజవాడ స్టేషన్ దామోదరావు రామలింగం తో అన్నాడు, కొంచెం ఆశ్చర్యపోతూ.

‘ఆ అబ్బాయి మీ ఫ్రెండా? రాత్రి ఒకసారి లేచి వెళ్లాడు. మళ్ళీ కనిపించ లేదు. ఇక్కడే ఎక్కడోవా ఉన్నాడనుకున్నాను. అదిగో అతని సామానుకూడా అక్కడే ఉండే!’ అన్నాడు సామాను దింపించి కూర్చుని కుదుర్చుకుంటున్న ఒక నడివయస్సు మనిషి.

‘అలాగంటి! వారే దామోదరం రిపోర్టింగ్ దాం రాతా!—’ రామలింగం, దామోదరం తమతో మాట్లాడిన వ్యక్తితో స్టేషన్ మాష్టరు అసీసు వయపు నడిచి వెళ్లారు. ‘అతను మా ఫ్రెండుండే. మెండ్రాసులో చదువుకుంటున్నాడు, ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో. వెలపు లకే ఇంటికడుతూ ఇక్కడ రెండ్రోజాయిండి పోదామనుకున్నాడు. ఏమిటో...’

పెద్ద బ్రేకుం చప్పుడుతో రయలు బండి నెమ్మదిగా ఆగింది. తలుపుదగ్గరే మంచునిఉన్న సూరి కిందకి దిగాడు. అప్పటికి మధ్య రాత్రి దాటింది. బాగా వెన్నెల కాస్తోంది. ముందు పెట్టెల కొప్పిటి దీపాలు పసుపువచ్చగా వెలుగుతున్నాయి. దూరంగా ఇంజన్ బున వినిపిస్తోంది. వెన్నెలలో అవిరి, పొగస్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. బండి ఆటంతో కొందరు ప్రయాణీకులు దిగుతున్నారు. అసలు ఎందుకు ఆగిందో సూరికి అర్థంకాలేదు. అది పెద్ద బయలు ప్రదేశం. ముందు స్టేషన్ కాని సిగ్నల్ కాని కని పించటంలేదు ఎవరో పొరపాటున గొలుసు లాగిఉంటారని ఊహించాడు సూరి. తనది ఆఖరి పెట్టె. రయలు బండి చిట్టచివర సుంచుంటే ఎలా ఉంటుందో, అనిపించింది సూరికి పొటాతుగా. పెట్టె వెనక వయపుకి నడిచి వెళ్లాడు. అనాలోచితంగా మరి కొంత దూరం వట్టాల వెంబడే నడిచి వెళ్లాడు. వెనక్కి తిరిగిచూశాడు. దూరంగా ఏవో మాటలు, ఇంజన్ బునలు పన్నగా వినిపిస్తున్నాయి. బండి గభాలున బయలుదేరి వెళ్లిపోలే తను ఈ చోట వంటిగా ఉండిపోతాడు! ఈ ఊహకి సూరి నవ్వుకున్నాడు. చుట్టూ కలయచూశాడు. అది చాలా చదును ప్రదేశంగా కనిపించింది. వేల వెన్నెలతో

అక్కడక్కడ చెట్లు నల్లటి బొదల లాగ కనిపిస్తున్నాయి. పరధ్యాపంగా మళ్ళీ ముందుకి సాగిపోయాడు సూరి. మూడు నాలుగు అడుగులు వేశాడోలేదో కాలు ఇద్దీతో ఇరుక్కుని బోర్లా వడ్డాడు. ఏదో సుదుటికి గట్టిగా కలిగింది...

* * *
 సూరికి వచ్చిన వచ్చేసరికి ఒక క్షణం తను రయలు పెట్టెలో ఉండటానికి బయలు కంకర్రాళ్ళ మీద చెంప ఆనించి ఎందుకు వడుకున్నాడో అర్థంకాలేదు. కాని వెంటనే ఇరిగినదంతా జ్ఞాపకం వచ్చింది. గాభరాగా లేచి చూశాడు. రయలుబండి కనిపించలేదు. కంగారుగా కొన్ని గజాలు ముందుకి వది గెల్తాడు. తర్వాత కోలుకుని చేతిగడియారం చూసుకున్నాడు. వంటింటుంబ కావస్తోంది. అంటే, తను ఇక్కడ ఆరగంట, ముప్పాపు గంటకి వయన పుచ్చా తప్పి వడి ఉన్నాడన్నమాట! సుదురు తడిమి చూసుకున్నాడు. పెద్ద బొప్పి కట్టింది. మొదటి కొద్ది క్షణాలలో తను గమనించలేదు కాని తల భారంగా పొటుగా ఉంది. పెద్దగాయం తగలలేదు కాని తనిమ్ముడు ఏమిచెయ్యాలి? ‘ఉత్తివే కంగారునడి లాభం లేదేయో!’ అని తనతో తనే చెప్పుకున్నాడు. రుమాలు బయటికి తీసి మొహం అంతా శుభ్రంగా తుడుచుకున్నాడు.

—చుట్టువక్క లేమయినా ఊరు ఉంటే ముందుకు అక్కడికి పోవటం మంచిది!—నలుదిక్కులా చూశాడు. ఒక వయపు పన్నగా, సీలంగా ఏదో కాంతి కని పిస్తోంది. గ్రామంలో గానలయలు వెలిగించి ఉంటారు, అసుకుని అటు బయలుదేరాడు. వెన్నెలలో దారి సులభంగావే కనిపిస్తోంది. జోరుగా వీస్తున్న గాలి తల భారం మరపించ చేసేట్లుంది.

దగ్గరికి వెళ్లేకొద్దీ వెలుగు అధికం అవుతోంది. వెలుగుతోబాటే ఏదో ఒక శబ్దం కూడా వినిపిస్తోంది. పెద్ద మోటారు పని చేస్తూంటే వచ్చే మోతలాగా ఉంది. అంతా దట్టంగా ఎదిగిన చెట్ల సమూహం వెనక నుంచి పస్తున్నట్లుంది

—ఊరేమీ కనిపించటం లేదేమిటి!— అసుకుంటూ సూరి నడక వేగం పెచ్చించాడు. నాలుగుయదు నిమిషాల్లో చెట్ల గుంపుని ప్రవేశించాడు. అక్కడ కనిపించిన దృశ్యం చూపి అదిరిపడ్డాడు.

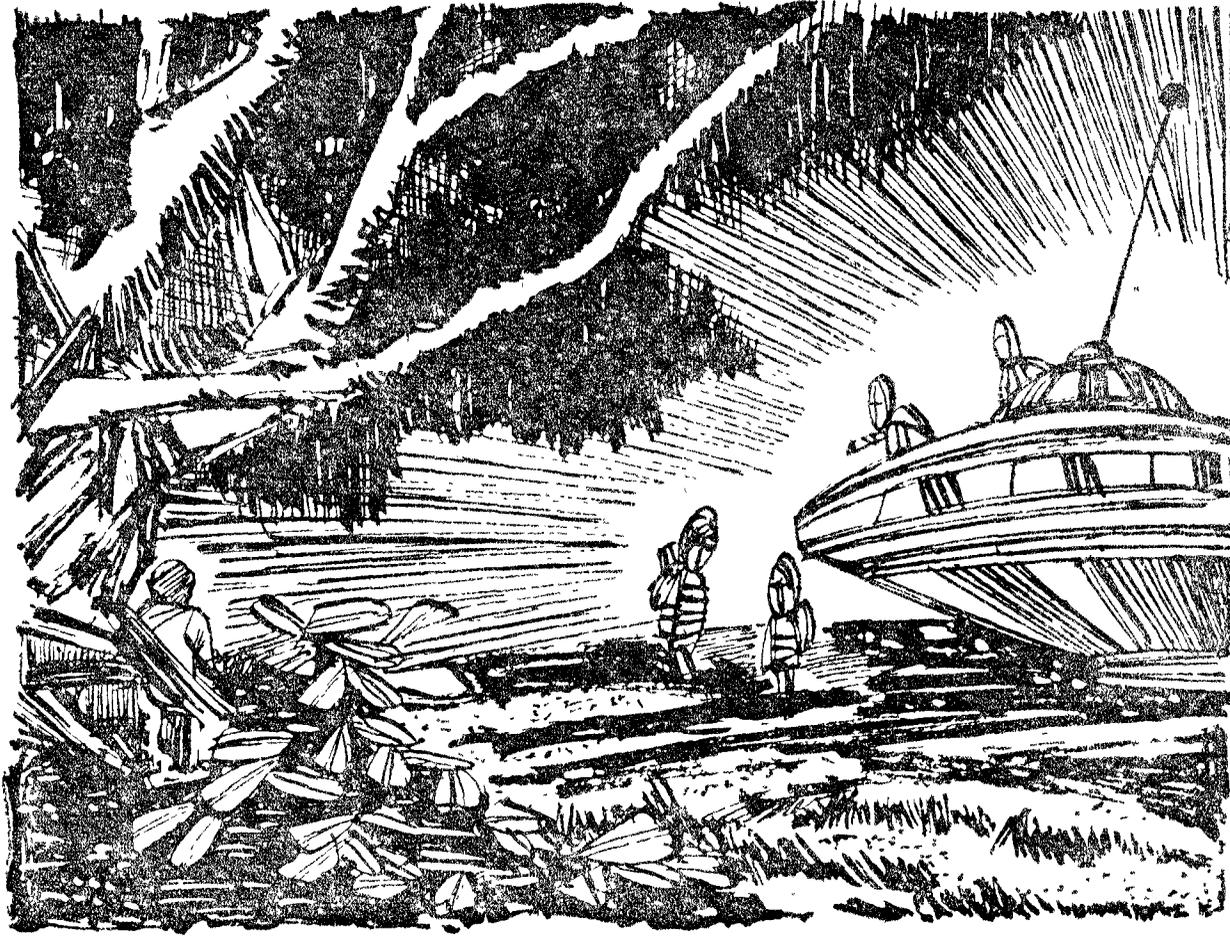
చెల్లగుంపు అవతల చిన్న బయలు ప్రదేశం వాకటి ఉంది. దాని మధ్య సుమారు డెబ్బయి, ఎనభయి అడుగుల చెడల్లు ఉన్న పెద్ద వల్లెంలాంటి వస్తువు ఒకటి ఉంది. ఏదో వెండిని పోలి రోహంకో చేసి ఉండేమీ వెన్నెల కాంతిలో, దాని మధ్యనే ఉన్న గాఢ బొంబురం లాంటి నిర్మాణంలో నుంచి నస్తున్న నీలం వెలుగుతో విచిత్రంగా మెరుస్తోంది. దాని అంతర్భాగంలో నుంచి వస్తున్నట్లుంది ఎవ్వో తుమ్మెడల రుంకారం పోలివ శబ్దం. ఆ శబ్దానికి నేలకూడా అడుగుతున్నట్లు ఉంది. సూరి తలంతా దిమ్మెక్కిపోయి పట్టుంది.

ప్రశ్నలకి సూరి నుంచున్న వయిపువే రెండుమూడు ఆకారాలు నేలమీ కదులు తున్నాయి, మాడటానికి మనిషి ఆకారాల లాగే ఉన్నాయి. కాని, విచిత్రమయిన కవ బాలేవో తోడుక్కున్నట్లపించింది సూరికి. చీటివల్ల నేనేమో బమ్మలలాగ పట్టిరట్టి

కడులుతున్నట్లు వ్వాయి. సూరికి భయం వేసింది. రెల్లగా అక్కడినుంచి జారుకుండా మనుకున్నాడు. వెనక్కి తిరిగి ఒక్క అడుగు వేచాడో లేదో కాలికి ఏదో కొమ్మ అడ్డుతగిలి గభాలున పిందపడ్డాడు. పాదాపుడిగా లేచేసరికి తన చుట్టూ నాలుగు ఆకారాలునుంచువి ఉన్నాయి. మరుక్షణం ఒక ఆకారం అతని మీదకి బుచ్చివంటి దీపం ఒకటి వేసింది. సూరికి నోటమాట రాలేదు. అలాగే నుంసుని ఉండిపోయాడు. కొంత కాలం గడిచింది. అది ఒక నిమిషానికి తక్కువే ఉన్నా ఒక యుగంతాగ తోచింది సూరికి. తర్వాత ఒక ఆకారం అతన్ని తమ యంత్రం వంక నడవ మన్నట్లుగా సంజ్ఞ చేయటం గమనించి అటు కదిలాడు.

అయిదు నిమిషాల తర్వాత సూరి వలయాకారం కల చిన్న గదిలో కూర్చుని ఉన్నాడు. 'గోడ' చుట్టూ కూర్చునేందుకు మెత్తటి ఆవనం వేసిఉంది--తలుపు దగ్గర

తప్ప. తలుపువద్ద గాఢవంటి బొమ్మలతో చేసి ఉంది. తోవలనివపు జారి చాలా లేత నీలపురంగు కలిగి ఉంది. తన ఎదురుగా ఒక 'వ్యక్తి' కూర్చుని ఉన్నాడు. అతని పక్కనే మరొక 'వ్యక్తి' నుంచుని ఉన్నాడు. ఇద్దరూ మావచారం కలిగే ఉన్నట్లు కనిపిస్తున్నారు కాని 'చర్మం' మాత్రం ఎమవురంగులోనూ, 'కళ్లు' పిత్తి కళ్ళు రంగులోనూ, 'బాట్లు' ముదురు ఊదా రంగులోనూ ఉన్నాయి. నెదిమతు ఏ మాత్రం కనిపించనంత సన్నగా ఉన్నాయి. 'ముక్కు'కి ఒక ద్వారమే ఉన్నట్లుంది. నుంచున్న వ్యక్తి తడుముకుంటూ నెమ్మదిగా మాట్లాడటం ప్రారంభించాడు. 'మధ్య ఇక్కడికి ఎలా వచ్చావు? నీతో ఎంతమంది ఉన్నాడు?' భాష ఇంగ్లీషు! అతని కంకం వ్యరం బాగా కీచగా ఉంది. 'నేనొక్కడినే దారితప్పి ఇలా వచ్చాను!' అన్నాడు సూరి కూడా నెమ్మదిగా. ప్రశ్నలు వేసిన వ్యక్తి కూర్చున్న వ్యక్తితో ఏదో

గొంతుకతో ఏదో ఇరుక్కొన్నట్లయింది.

'ఎవరో మీ దేశం!' లేత నీలం, ఆకు సన్న, ఉదారంగులతో ముదురు నీలం కలిపి ఉన్న ఇండాళ, నిమ్మద్రాళ రేఖలతో భారత దేశం ఆకారం బడిపో చూపించే గోళాల ఉమానానిలో కనిపించే ఆకారంతోనే ఉంది!

'మా ప్రపంచంతో చారూ త్వరతో బిల్లుగమండలానికి వెళ్ల నోతున్నారు తెలుసా?' అన్నాడు సూరి కొన్ని క్షణాల మౌనం తర్వాత.

'బిల్లును! మా గ్రహం మట్టు పాలుగు ఉష్ణగ్రహాలు వెద్దవి తగుగుతూ ఉంటాయి. కొన్నివేల సంవత్సరాల క్రితమే వాటిలో మేము స్థావరాలు ఏర్పరచుకున్నాము. మా అంతరిక్షయానం చాలా పురోగమించింది— మీరు పొందిన దానితో పోలిస్తే. ఈ విమానం గంటకి కొన్ని వేల కిలోమీటర్ల వేగంతో ఆకాశంలో వెళ్ళగలదు, లేదా ప్రత్యేకమయిన నిర్మాతలతో కాలంలో కూడా ప్రయాణం చేయగలదు. ఈ రకం గమనం గురించి మీ శాస్త్రజ్ఞులు కనిపెట్టే ఉంటారు.'

'అవును, అయినా సైయన్ అనే ఆయన దీనిని గురించి కొన్ని సందర్భాలని ప్రతి పాదించాడని వదిలినాను. నా చిన్నప్పుడు హెచ్. జి వెల్స్ అనే బ్రిటిష్ రచయిత 'టయమ్ మెషిన్' అనే పుస్తకం వదిలినాను. అందులో కాలంతో గమనం గురించి ఎంతో బాగా రాశాడు! మనం కూడా ఆరకం ప్రయాణం చేస్తామా?' అని కుతూహలంతో అడిగింది సూరి. ఇరంశా ఒక కల యేమో అనే అనుమానం నూచాయగా కలుగుతున్న దానిని అణగ దొక్కి వేశాడు. తన మామూలు ప్రపంచం ఇప్పుడు ఎంతో దూరంగా అనిపిస్తోంది. ఉక్క ఎ గ్రహ వాసులు వింతగా కనిపించటం లేదు. ఆకాశంలో చిన్న భేదాలు, మాట తప్ప ఇంపు మింపు మనుష్యులలోనే ఉన్నారు. హమా పర్ల ఎన్నో కొత్త విషయాలు అడిగి తెలుసుకోవాలని ఆరాటంగా ఉంది సూరికి.

'విమానం పూర్తిగా బాగునడలేదని చెప్పారుదా? రికపో ఆకాశంలో బదులు కాలంలోకి మారి పోయేదేమే ... మీ నూగ్యుండలంలో ఒక ఎర్రటి గోళం ఉంది. లక్కడ దిగి అవతరమయిన మరి మూతులు చేసుకోవటానికి నిశ్చయించు

కున్నాము. మా గోళానికి రేడియో నడకల ఒకటి పంపాము. జనాబు రావటానికి ఒకటి రెండు రోజులు పట్టవచ్చు. మామూలు రేడియో ప్రసారాలు దానికి చాలాపు వేగం మరి తక్కువ! ప్రత్యేక మయిన కిరణ ప్రసారం వాడుకుంటాము...'

'మరి వేగం తగ్గి ప్రయాణ కాలం ఆధికం అయింపుడు అదరం, గాలి పంటి సౌల్యాలకి ఇబ్బంది కాదా?' సూరికి సుఖాతుగా అనుమానం కలిగింది.

'మనందే! విజం చెప్పాంటే బప్పటికే మన పరిస్థితి ఏమీ బాగాలేదు. కానీ నను చెప్పిన గ్రహం - దానిని ఇంగ్లీషులో మార్స్ అంటారుమకుంటాను — చేరేదాకా ఎలాగో అలా సద్దుకోవచ్చు. మీరొక మేమూ ప్రాణవాయువు పీలుస్తాము. మా దేహ పృథావం కూడా ఇంచుమించు అటువంటిదే కానీ కృత్రమ అవారానికి అలవాటు వడ గలిగిము త్వరలో ఏకూ రుచిచూపిస్తాయి.'

మాగి ఏదో అసహితూ ఉండగా వారి విమానం ఆమాంతం ఒక కుదుపు ఇచ్చింది. దాని వేగానికి తట్టుకోలేక సూరి వడ్లడు. ఇంతలో వారున్నగదిలో లవుడ్ స్వీచర్రోలో నుంచి శాలలు కొన్ని, ఏవేవో మాటలు వినిపించాయి. గాడమోడ రెయ్యిట్లై పడిపో కండా నుంనున్న హమా మాత్రం దానిని నింటూ కంగరు వడట్టు కనిపించాడు.

'సూరి! త్వరగా లేచి నీ డీట్లో కూర్చో వరిస్థితి ప్రమాదంగా ఉంది! X—! X X X—!!!' తత్వరసాటుతో హమా అనుభాషిలోకి మారిపోయాడు.

'వెన్నెల చూడరా ఎంత దావుండో! పాపం, సూరి ఒకసారి వెన్నెలగుణించి కవిత్యం రాస్తే వాడైంత ఏడిపించామా! వాళ్లమ్మా, వాస్తూతో చెప్పే ఇంజనీరింగ్ మాన్యించి తిటిరేవరుతో చేర్చిస్తామని అన్నాము గురుందా?' సంతోష మీద నుంనుని పాదరసంతాగ మెరిసి పోతున్న నదిలోకి చూస్తూ అన్నాడు.

'వాడికరలు అంతరిక్ష యానమం పేనే ఏచ్చ! ఎప్పటికయినా స్పేస్ బ్రావెల్ అంతర్జాతీయం అయితే లందులో కలా గయిచా వెళ్లటానికి ప్రయత్నిస్తానని అంటూ ఉండేవాడు ... వాళ్లతాతయ్య మాత్రం మనిషి చాస్తే చంద్రలోకం చేరు

కోతలవై వాడిస్తాడు. మా రి వ త్త్యు ఆర్పిటరుల్లో నోవోడ్లన్న అంతా మోపా అంటాడు!...'

'అయితే ఇప్పుడేమి చేద్దాము?' అనడి గొడు సూరి మళ్ళీ. ఈ ప్రశ్న ఎన్నిసార్లు వేసాడో తెక్కలేదు. హమా సహాధానిం ఇప్పులేదు. ఇద్దరూ చిన్న బాలకు వంటి వాచానంతో చంద్రగోళం మీద ఒక లోయలో కూర్చుని ఉన్నారు. అప్పటికి ఏకనివడింది. కానీ, ఆకాశంలో ఉజ్వలంగా వెలిగి భూమి 'వెన్నెల'తో ఇరువయిపులా ఉండే రాతికొండలు భయంకరంగా, అందంగా కనిపిస్తున్నాయి.

వారి విమానం చెడిపోవటంతో దాని అధికారి చోరకుడు, ఇంజనీరు—వీరిద్దరి తోమూ అత్యవసరంగా సంద్రదించి దిగటా నిక సౌకర్యంగా ఉన్న చంద్రగోళంవూది దింపటానికి నిశ్చయించుకున్నాడు. కొంచెం కష్టంమీద విమానాన్ని చంద్రగోళంమీద దింపారు. మరమ్మత్తు పోగుతూ ఉండగా నెలు హమాకి, సూరికి ఒకసారి బయటికి వెళ్లి రావటానికి అనుమతి ఇచ్చాడు. ఒయట తిరిగి రావటం కోసం చిన్న బాలకు వంటి అండి ఒకటి ఉంది. అది నిజానికి జెట్ల వల్ల నడిచే బండి. ఆవసరానికి బాలకులకి ఉండేటటు వంటి చక్రాలు, పట్టీలు కూడా ఉన్నాయి. భూమి మీద కాగానికి మమారు రెండు గంటలకి పరిపోయే వ్యవధి ఇచ్చి తిరిగి నవ్వెయ్య మన్నాడు కాస్టెట్ నెలు. చిన్న బండికి విమానానికి మధ్య రేడియో సౌకర్యం ఉంది.

సూరి, హమా జాగ్రత్తగా విమానం దిగిన ప్రదేశం చుట్టూ తిరగటం ప్రారంభించారు. ఎటు చూపినా వెట్టుచేమ లేని రాతి కొండలు, స్తంభించిపోయిన అగ్ని పర్వతాలు, ఉపాకి అందనంత పూర్వకాలంతో చిత్రవిచిత్రంగా గడ్డెకట్టుకు పోయిన శిల కలలో కూడా ఇంత ఎంత ప్రకృతి స్వరూపం చూడలేదను కున్నాడు సూరి.

'ఇంత కన్నా విచిత్రమయిన గోళాలు చూశాను. బురద నమ్మద్రాళూ, జంతువు అని తినే చెట్లూ మన అంత ఉన్న పక్షులూ — ఒకటేమిటి!' అన్నాడు హమా సూరి తన అశ్చర్యాన్ని ప్రకటించే

దగా. ఒక గంట అయింది. ఇంకొక గంట ఉంది. మరమ్మత్తు ఎంతదాకా వచ్చిందో వెలువి అడుగుతాను!

హమా తన భాషలో ఏదో అన్నాడు రేడియో ముక్తిఫోన్లోకి. కొంత సందాషణ జరిగింది. ఇంతలో అతని సాధారణ ధోరణి మారిపోయి ఒక చిన్న శక వేశాడు. అతనిలో కొంత వరివయం కలిగిన మారికి అతని ముఖంలో ఆశ్చర్యం, భయం ఆందోళన కనిపించాయి.

'ఏమయింది?' అని అడిగాడు.

'అదే అర్థం కావడంలేదు! నెబూతో మాట్లాడుతూనే ఉన్నాను. ఒక పెద్ద శబ్దం అయింది. ఆ తర్వాత పూర్తి నిశబ్దం! ఎందుకయినా మంచిది వెనక్కి తిరిగి వెళ్లిపోదాం...'

బండిని వెనక్కి తిప్పారు. ఒక చిన్న రోయల్ మలుపు తిరగగానే వారి కంటి కౌక భయంతర దృశ్యం కనిపించింది. వారి చిమానం తునాతునకలయి పోగలు కక్కుతూ ఉంది. ఆ భీభత్సం మధ్య వారికి చాలా పెద్ద బండ వంటిది ఒకటి కనిపించింది.

'పెద్ద ఉల్కా ఒకటి రాలి ఉంటుంది. నింత ప్రమాదం జరిగింది! కోటి కౌక ఉల్కాకూడా ఇలా ఇంతమందిని నేల మీద చంపి ఉండదు...' అంటూ మొదలు పిట్టిన హమా క్రమంగా తన భాషలోకి మారి పోయాడు. మారికి కూడా ఎవరో అప్పులు దొయనట్లనిపించింది. జాగ్రత్తగా విమానాన్ని నవీకరించాడు. ఆ భీభత్సంలో వారికి ఏదీ మిగిలిపోకుండా కనిపించలేదు. ఆ దక్కనవారి కోసం వెళ్లి లాభంలేదని అప్పున్నా ఇతని మారి.

ఎంతసేపు అలా ఉండిపోయారో మారికి తెలియలేదు కాని అప్పుడప్పుడు. 'ఇప్పుడు ఏం చేద్దాము?' అని అడిగేవాడు తన దుఃఖంలో మునిగి ఉన్న హమా అతన్ని ముందు అంతగా పట్టించుకోలేదు కాని చివరికి, 'వీలయినంత కాలం ఇలా ఇక్కడ ఉండిపోదాము; లేదా బయటికిపోయి ప్రాణాలు వదులుకుందాము...' అన్నాడు.

'అదేం మాట? అంత తేలిగ్గా ఆక వదులుకుంటే ఎలాగ? ఇంత నిర్మానుష్య ప్రశ్నలోమా ఎక్కడో మన బండిని దానుకునే చోటు ఉండకపోదు. ఇక్కడే ఇలా

దూరప్రయాణం

ఉంటే మనమీదా ఒక రాయి పగవచ్చు కదా?'

'చూశావా మనవాడు 'ఇస్టర్ ప్లానెటరీ ఎసోసియేషన్'లో చేరాట్ట! మనకి చెప్పనే లేదు!!' హాస్టల్లో సూరి రూమ్మేట్ శ్యామలరావు కార్డు ఒకటి చదివి దాన్ని రామలింగానికి అందచేస్తూ అన్నాడు.

'చంద్రుని కెక్కుతనమ్మ గ్రహానికే మెక్కుతుంది? ముందు 'మూన్ ట్రావెలర్స్ ఎసోసియేషన్' పెడితే పరిగ్గా ఉండేది!' అన్నాడు వాగరాజు.

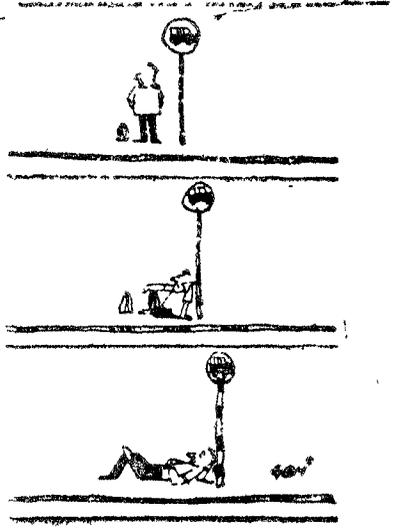
'త్యరణోనే ఏప్రిల్లో ప్రాజెక్టుని ఆమెరికన్లు ప్రయోగిస్తారుట - అంతలోనే రష్యన్లు కాస్తా ఆ పని చేస్తారేమో!' శ్యామలరావు అన్నాడు.

'అప్పటికయినా మనవాడు దొరుకుతాడంటవా? సూరి' హాస్టల్లో పాపం చాలా బెంగ పెట్టుకుంటోందిట...'

'ఆ గుహలోకి వెడదామా?' అని అడిగాడు మారి. కొన్ని గంటలు తిరిగిన తర్వాత ఒక పెద్ద కొండలో గుహ ఒకటి కనిపించింది.

'ప్రాచీన మానవుడు గుహవాసి కదా! మన స్వభావం ఎక్కడికి పోతుంది?' హమా పరిహాసంగా మాట్లాడుతున్నాడని మారికి తెలుసు.

జాగ్రత్తగా గుహాన్ని గుహ వద్దకి

తీసుకుపోయాడు హమా. చాలా లోతుగా ఉన్నట్లుంది. అవతల వయపు గోడ కనిపించటం లేదు. హమా లైట్లు వేశాడు.

'ఇదేమిటి! కలకంటున్నానా? నేను చూసేదీ నీకూ కనిపిస్తోందా!' మారి కళ్ళు మలుముకుంటూ అన్నాడు.

'కలకాదు నిజమే...'

గుహ సుమారు వంద అడుగుల లోపల లాగా వెడల్పులు లోపల మహామందిరం వంటి ప్రదేశం ఉంది. ఈ మందిరం పొడుగు కొన్ని వందల గజాలు, వెడల్పు కొన్ని వందల గజాలు, ఎత్తు కనీసం వంద గజాలు ఉంది. దీనంతటికీ మధ్య బోర్లింబి ఉన్న బూరెల్ల మూ కుడు వంటి పెద్ద 'గాజ' నిర్మాణం ఉంది. దాని పరిమాణాలు ఎత్తు సుమారు ఏర్దియ అడుగులు. వెడల్పు సుమారు మూడు, వాలుగు వందల అడుగులు ఉంది. వృష్టమయిన గాజ లోపల ఏవో నిర్మాణాలు అస్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. అనుమానంగానే తమ బండిని గాజ మూ కుడు దగ్గరికి తీసుకుపోయాడు హమా.

'లోపలికి వెళ్లేందుకు తలువదిగో! లోపలి వచ్చి ఏజో వపర హాఫున్లోకి కనిపిస్తున్నాయో!!'

'ఇంత దూరం వచ్చిన తర్వాత ఇక సందేహించి లాభంలేదు. ఈ మాట్లునేమి కుని బయటికి దిగి దానిలోపలికి వెళ్ళాలానికీ ప్రయత్నిద్దాము రా!' అన్నాడు హమా; మారి ఉత్సాహంగా అన్న మాటలకి సమాధానంగా.

కది నిమిషం లోపల ఇద్దరూ అంత రిక్ష ప్రస్తావు ధరించి గాజ నిర్మాణం తలుపు ముందు మంచున్నారు. మారి సంకోచం లేకుండా చెయ్యిగాని తలుపు పిడివి వెట్టుకులాగాడు. సువాయాసంగానే తలుపు తెరవగలిగాడు. ఇద్దరూ లోపలికి అడుగు వేశారు. అది చిన్నగదిలాగ ఉంది. ముందు మరొక తలుపు కనిపించింది.

'ఇది వాయు బంధం వంటిది. వెనక తలుపు మూసుకోవీ!' అన్నాడు హమా రేడియో ద్వారా. మారి వెనక్కి తిరిగి చూశాడు. తలుపు మూసుకుంది. వెంటనే ఆ గది ఒక వీలం వెలుగుతో నిండి పోయింది. కొన్ని క్షణాలు గడిచాయి.

'ఇక్కడ గాలి ఉంది! ప్రాణవాయువు

ఉన్నట్లు చూసింది. ఈ మీటర్! 'హమా తను అంతరిక్షవల్ల సామగ్రితోబాటే వచ్చే మీటర్ ఒకదానిని ముందు పట్టుకుని పరిశీలిస్తూ అన్నాడు. 'పీడనం కూడా సరిగ్గానే ఉంది!'

సూరి తన తండ్రి కప్పు తీసివేశాడు. గాలిలో ఏదో రసాయనం వాసన ఉన్నప్పటికీ పిల్లలూనికి సరిగ్గానే ఉన్నట్లుంది.

పదిహేను నిమిషాల తర్వాత ఇద్దరూ లోపల ఒక చిత్రపటం ముందు నుంచున్నారు. అది వారు నుంచున్న గాజు నిర్మాణానికి సంబంధించినదేనని పుష్టంగా తెలుస్తూనే ఉంది.

'ఈ భాష నాకు తెలుసు!' అన్నాడు సంతోషంగా హమా నటనలోని అక్షరాలని కొన్నిటిని చూసి. 'ఇది ఒకప్పుడు అంతరిక్షయానంలో మా ప్రాంతంలో వివిధ గ్రహాల వాళ్లు వాడేవాళ్లు. తర్వాత ఇది ఒక గ్రహం వారిదని, అందరిమీదా రుద్దటం అన్యాయమని కొందరు పోట్లాడారు! ఇది మా భాష కాదు కానీ సాలాగ అంతరిక్షయానం తరుచుచేసే వారందరికీ ఏదో కొంత రాకుండా ఉండదు...'

* * *

'ఇలా చంద్రమండలం మీద - పని కొండ గర్భం లోపల! - కొన్ని వేలకి వేల ఏళ్ళముందు ఏవరో ఒక లోకంవారు ఎందుకో కట్టుకున్న ఈ భవనంలో మనం ఇలా అన్ని సౌకర్యాలూ అనుభవిస్తున్నామంటే వాకే నమ్మేట్లు లేదు!' అన్నాడు సూరి. ఇద్దరూ లోపల ఒక గదిలో కూర్చుని ఒక వింత సాసీయాన్ని తాగుతూ, వింత ఆహారాన్ని తింటూ కూర్చున్నారు. ఆ భవనంలో వాతావరణం, ఆహారం, పిసియాల్లా అన్ని కృత్రిమంగా తయారయ్యేవే. హమా చెప్పిన దాని ప్రకారం అప్పటికి సుమారు ఏభయి వేల సంవత్సరాల క్రితం చంద్రమండలంలో ఒక గ్రహంవారు రహస్యంగా కట్టుకున్న స్థానం అది. అక్కడ అణ్వస్త్రాలు కొన్ని దాని ఉంచాలని వారి ఉద్దేశం. చివరికి వారి పథకం వెళ్లలేదు కానీ స్థావరం రహస్యంగా అలాగే ఉండిపోయింది. అందులో ఉన్న కొందరూ క్రమేణా సజీవి ఉంటారని హమా ఊహించాడు. కానీ, అసలు స్థావరం నిర్మాణం చాలా కట్టుదిట్టంగా ఉండటంవల్ల, లోపల స్థాపించిన యంత్రాలు

చెక్కుచెదరకుండా పని చెయ్యటంవల్ల ఆ కృత్రిమ సగరం అలాగే ఉండిపోయింది. దాని నిర్వాహకులు సాంకేతికంగా ఊహించ లాంతగా అభివృద్ధి చెందినవారయి ఉంటారని సూరి గ్రహించాడు.

'అవును, కానీ ఇలా ఈ గుహలో ఎంత కాలమని ఉండగలం?' హమా ప్రశ్నవేశాడు.

'గత్యంతరం లేదు కదా! లోపల వెతుకు దాము. రేడియో ప్రసారం వంటి దేదయినా వీలయితే పందేకాలు పంపిద్దాము. లే, హమా! పని మొదలుపెడుదాము రా...'

* * *

'వారే, దామోదరం! ఈ వార్త చూశావా? చంద్రమండలయానం అనుకున్న దానికంటే తొందరగా అవుతుంది! ఆరు నెలల్లో మొదటి రాకెట్ బయల్దేరుతుందిట!!' శ్యామలరావు ఒకరోజు అన్నాడు.

'అరే! అలాగా? మన సూరే కరక ఇక్కడిప్పుడుంటే ఎంత సంతోషించేవాడో కదా! వాళ్ల తాతయ్యలో కాసిన పది రూపాయల పందెం గెలుచునే కాలం దగ్గరి కొచ్చిందన్నమాట...'

* * *

'ఈ యంత్ర పరికరాన్ని అర్థం చేసు

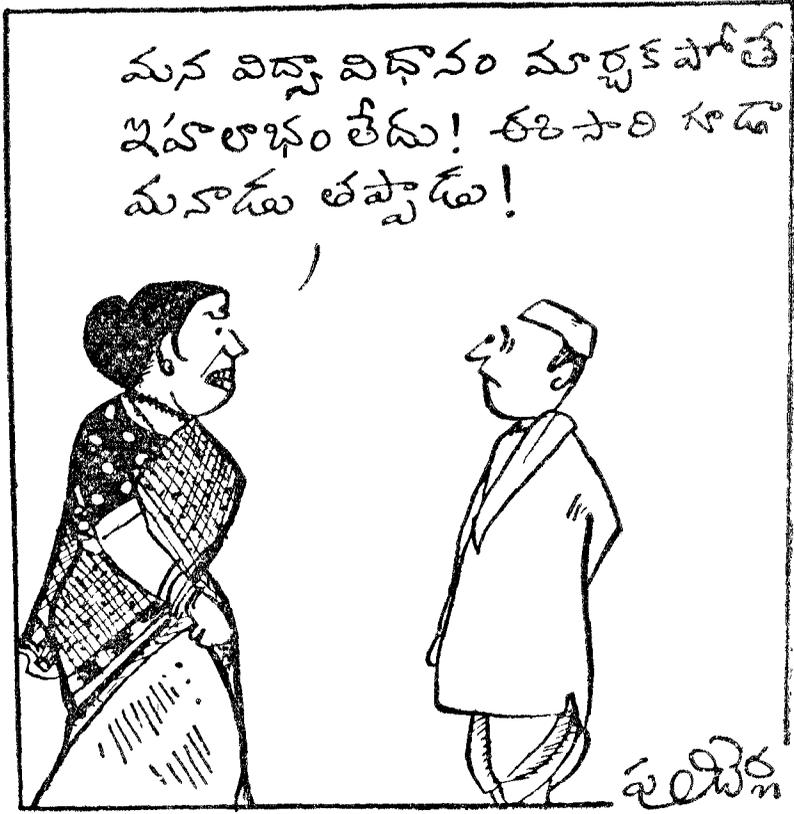
కుని పని చెయించే సామర్థ్యం నాకు లేదు. ప్రయత్నిద్దాము కానీ, కొన్ని సంవత్సరాలకి గాని ఏదీ తెలియదేమో..' హమా అన్నాడు కొంచెం నిస్పృహతో.

'తప్పకుండా ప్రయత్నిద్దాము! పదితి పెడదే, ఎలా? రోజూ కావలసినంత ఆహారం ఎలా దొరుకుతుందో కనిపెట్ట గలిగాము. ఇక్కడి రేడియో ప్రసార యంత్రంతో వీలయినన్ని పరిశోధనలని జరుపువాము...' లోపల సందేహంగానే ఉన్నా బయటికి ధైర్యంగా మాట్లాడుడు సూరి.

* * *

'అయిక్యరాజ్య నమితి, పెప్టెంబర్ 21 : - అధ్యక్షుడు శ్రీ-ఈ రోజు బి. రా. ప. సర్వసభ్య సమావేశంతో మాట్లాడుతూ ప్రైవేటరం చంద్ర మండలంలో దిగిపోయే తమ అంతరిక్ష వాసికులు తప్పకుండా అక్కడ ఉంటున్న శ్రీయుతులు హమా, సూరిలని కలుసుకోగలరని అభిప్రాయపడ్డారు. భూమి, చంద్రమండలాల మధ్య రేడియో ప్రసార సౌకర్యం ఏర్పడింది కాబట్టి అంతరిక్ష వాసికులకి ఇది చాలా సౌకర్యంగా ఉండగలదన్నారు. ఇంకా శ్రీ-.....'

- 8 -

అంబేద్కర్